No. 150. 1843.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig en Wetenschappelijk

NIEUWS- BLAD.

DONDERDAG 14 DECEMBER.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 11den Decemberr.

Gisteren heeft de koning weder in den raad van ministers voorgezeten. Op herzelfde uur hield de hertog *van Nemours* op het pavilloen Marsan een raad van hofofficieren, terwijl de koningin een bezoek bij koningin *Christina* van Spanje aflegde.

De gesloten brieven, waarbij de pairs en gedeputeerden voor de aanstaande zitting opgeroepen worden, zijn gisteren verzonden geworden.

— Naar men zegt, bestaat er voor het oogenblik eene overeenstemming van denkwijs tusschen de heeren *Molé* en *Thiers* en hunne wederzijdsche vrienden nopens de voornaamste staatkundige vraagstukken die aan de orde van den dag zijn, en heeft men eerstdaags weder in de dagbladen eene soort van staatkundige geloofsbelijdenis van laatstgenoemden staatsman te wachten. Laatstleden zaturdag heeft de heer *Molé* nog een lang onderhoud met den koning gehad.

— De heer *de Chateaubriand* is gisteren van Londen te Parijs teruggekeerd. — Ook de ministeriële bladen deelen thans de brieven van den pretendent en het antwoord des heeren *de Chateaubriand* mede, zonder echter vele andere aanmerkingen te maken, dan dat deze brieven de hoop en de uitzigten der legitimisten op de toekomst openbaren.

— Er zijn gisteren noch heden telegraphische depêches uit Spanje bekend gemaakt; nogtans zegt men, dat het gouvernement er ontvangen, maar niet openbaar gemaakt heeft. Terwijl de koningin *Christina* gisteren hare godsdienstoefening in de kerk den Petits Pères hield, werd haar een brief van wege den koning ter hand gesteld, welks inhoud haar scheen te treffen en waarop zij zich terstond verwijderde; men wil dat deze brief eene copij der ontvangen depêche bevatte, en dat deze behelzen zou, dat het congres na de inlichtingen van *Olozaga*, tegenstrijdig de verklaring der koningin *Isabella*, tot de orde van den dag was overgegaan.

— De bijzondere berigten gisteren uit Madrid ontvangen gingen tot den 4den dezer. Den vorigen dag hadden er weder zamenscholingen aan de poort del Sol plaats gehad, waren en oproerige kreten geslaakt, en had men den hoop niet dan door de militaire magt en het gebruik der vuurwapenen kunnen uiteendrijven; 5 of 6 personen waren er het slagtoffer van geworden.

— In de zitting der cortes van den 4den, heeft de heer *Olozaga* zijne verdediging ten einde gebragt. Gekomen tot den avond, waarin het zoo veel gerucht gemaakt hebbend tooneel zou hebben plaats gehad, verhaalt hij, dat hij zich van het ministerie van buitenlandsche zaken naar het kabinet der koningin begaf, met verscheidene decreten, om die aan de goedkeuring der vorstin te onderwerpen; zij waren allen goedgekeurd, terwijl men in aanmerking moest nemen derzelver getal, belang en bijzonderheden, om den tijd te berekenen die voor het onderzoek, de goedkeuring en onderteekening dier decreten noodig waren. Hij verzekert op nieuw, dat hij in deze, gelijk in alles, de pligten van een verantwoordelijk minister heeft vervuld, die meer of min, naar in den kring zijner attributiën valt, voorstel en onderteekend betgeen hij voor zaken van veelvuldig belang, zijne zucht voor het welzijn des vaderlands hem bijna konden doen heenstappen over zekere verklaringen, die hij echter niet geheel mag verzwijgen. Al de decreten door H. M. dien avond goedgekeurd voeren hare onderteekening, allen in dezelfden eenvoudigen, nauwkeurigen, wettigen en gelijken vorm. Hij herinnert aan zekere morele opmerkingen, waarvan hij reeds den vorigen dag gesproken had, die de gemoedsgesteldheid van H. M. aantoonden, en herhaalt dat hij dien avond al de blijken van goedheid heeft ontvangen, die een oprecht en erkentelijk hart kan geven, zelfs bij het heengaan in een minder afgezonderd appartement, dan waar het onderstelde tooneel zou hebben plaats gehad. De heer *Olozaga* had zich vervolgens langs den gewonen weg uit het paleis verwijderd en was naar het ministerie van buitenlandsche zaken teruggekeerd, waar hij aan in conferentie met zijnen agent voor de buitenlandsche zaken was gebleven. Hij merkt op, dat een minister die zich van zulk een aanslag, als hier sprake is, had schuldig gemaakt, onmiddellijk bij zijn vertrek had moeten gearresteerd worden voor eene daad, welke men op zijn gelaat had moeten zien en uit zijne stem opmaken. De 29ste November breekt aan, en alsnog wordt het ruchtbaar, dat er een dekreet tot ontbinding van de cortes genomen is, zonder dat er iets van de vreemde omstandigheid werd bijgevoegd, die later verbreid is. De redenaar doet vervolgens onderzoek naar den persoon, die het eerst die gebeurtenis geweten heeft. Noch de overige ministers, noch de president van het congres waren het geweest. De heer *Olózaga* maakt de leden der vergadering opmerkzaam op de gevolgen der daadzaak in een constitutionneel land, dat eene gebeurtenis van zoo groot gewigt het eerst door iemand vernomen is, die men niet kent, in plaats van degenen die wettig geroepen waren het te weten. Hij onderzoekt vervolgens den stijl der verklaring, en vindt daarin niet de wijze waarop de koningin gewoon is zich uit te drukken, besluit daaruit dat andere haar de woorden hebben in den mond gegeven; hij noemt vervolgens de verklaring onwettig, omdat men niet weet wie de personen zijn die haar het eerst hebben gereed gemaakt. Hij leest vervolgens het dekreet voor, waarbij dat tot ontbinding der cortes wordt ingetrokken, en waarin gezegd wordt dat het laatstgenoemde genomen is *op de vertoogen* van den minister *Olozaga*. Na nog gesproken te hebben over de vijanden van Spanje, die het plan hadden om den zoon van don *Carlos* met de koningin te doen huwen, besluit hij met zich te verklaren voor het adres aan de koningin, en dat men de beschuldiging bepale betrekkelijk de hem toegedichte daadzaak.

Hierna heeft de president der cortes, de heer *Pidal*, het woord gevoerd, en verklaard dat de redenen en verklaringen van *Olozaga* hem slechts versterkt hebben in de overtuiging aangaande de waarheid van de feiten der koningin. Hij doet vervolgens het groote verschil van gedrag en gevoelen van *Olozaga* opmerken voor en nadat hij aan het bestuur gekomen was; hoe deze toen zijne vorige staatkundige beginselen had verloochend; hij bestrijdt de stelling van *Olozaga*, dat een souverein niet dan met zijne raadslieden over de staatkunde kon spreken; door het dekreet van de ontbinding had *Olozaga*, de magt zich willen aanmatigen om alleen te regeren. De heer *Pidal* verhaalt vervolgens het tooneel, waarvan hij getuige was geweest, toen hij uit den mond der koningin het verhaal had gehoord dat ieder kent, en dat hij tranen had gestort, ziende de eenvoudigheid, onschuld en uitdrukking van waarheid, waarmede de koningin sprak. De heer *Pidal* verdedigde vervolgens de constitutioneelheid der afzetting van *Olozaga*, waarna de zitting tot den volgenden dag werd verdaagd.

— Heden heeft men de bijzondere berigten uit Madrid tot den 5den dezer ontvangen. Men vindt er niet in het verslag der zitting van dien dag, maar men leest er het volgende in:

» Het ministerie heeft zich geconstitueerd, onder het presidentschap van den minister *Gonzales Bravo*, die bovens minister van buitenlandsche zaken is; de heer *Mazarredo* is benoemd tot minister van oorlog, *Portillo* minister van marine, *Mayans*, minister van justitie, *Pena Flarida*, minister van binnenlandsche zaken; de portefeuille van finantien is nog niet begeven, maar hij is den heer *Santillan* aangeboden, maar daar deze geweigerd heeft, is de eerste secretaris van dat departement met het interim belast. Het is mogelijk dat dit coalitie-ministerie eene groote meerderheid voor zich heeft, maar men vleit zich dat het de zaken zal kunnen besturen, en de zitting van het congres van heden is met 186 tegen 71 stemmen een voorstel van den heer *Madoz* verworpen, die wilde dat het voorstel in discussie geen wettige oorzaak prejudicieren zou. De gematigde partij en het centrum hebben de zamen deze meerderheid uitgemaakt. Voorts heeft het congres beslist dat de heeren *Olozaga*, en *Cantero*, het woord konden voeren over de zaak in beraadslaging, zoo dikwijls zij het verlangen.

»De fransche gezant *Bresson* wordt heden te Madrid gewacht."

Ter beurze van heden (11 *December*) waren genoteerd: 5 pCt. [illegible]; 2½ pCt. 50; 5 pCt. Amsterdam 107; Spanje 29¼; Lijn. I. 104.

BELGIË.

BRUSSEL, den 12den December.

De Kamer der vertegenwoordigers heeft gisteren de discussie der artikelen van de begrooting der middelen aangevangen, en een aantal hoofdstukken daarvan goedgekeurd. Naar men wil, zal het budget voor de uitgaven der binnenlandsche zaken bij de kamer veel tegenstand ontmoeten, en zal het onderzoek van dit budget tot staatkundige discussiën leiden, die men in 't belang van den openbaren gang van zaken niet wenschelijk acht.

— De Nederlandsche gezant, de heer *Rochussen*, wordt met den Secretaris der legatie, den heer *Hooft*, heden te Brussel verwacht.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 13den December.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van Maandag was aan de orde de beraadslaging over de wetsvoordragt tot inkoop en aflossing van schuld over 1843. De heeren *van Goltstein*, *van Twuss*, *Hooft*, *van Dam van Issett*, *Brouwer*, *Luzac*, *van Bozenthal* hebben daarover het woord gevoerd. De minister van financiën, *ad interim*, heeft daarna de voordragt verdedigd, waarna ter stemming wordt overgegaan, en het ontwerp aangenomen met 38 tegen 10 stemmen. Tegen hebben gestemd de heeren *Hamaeker*, *Romme*, *van Dam*, *Bruce*, *van Goltstein*, *van Twuss*, *Gouverneur*, *Muijsers*, *de Jong* en *de Man*.

Daarna zijn ingekomen drie kopinklijke boodschappen ten geleide van drie finantiele voordragten, welke stukken aan de afdeelingen worden verzonden. — Hierna is de vergadering gescheiden.

De opgemelde finantiele voordragten bestaan:

1) in een wetsontwerp tot regeling en dekking van den achterstand over 1840 en vroeger, volgens hetwelk tot dekking daarvan eene som van *f* 4,300,000 zou worden gevonden uit de opbrengst der buitengewone belastingen op de bezittingen;

2) in een dergelijk ontwerp tot aanvulling der middelen over 1841, 1842 en 1843, waartoe eene som van *f* 17,000,000 zal worden gevonden uit de opbrengst der buitengewone belasting op de bezittingen;

3) in een wetsontwerp tot aanvulling der middelen over 1844 en 1845. Dit ontwerp wijst daartoe aan: *a* het heffen van 2 meerdere opcenten op het gedistilleerd; *b* 12 meerdere opcenten op het regt van successie; *c* de inkomsten ontvangen wordende bij den hoogen raad van adel en de directie van het grootboek der nationale schuld; *d* tot dekking der uitgaven voor 1844 eene som van *f* 5,000,000 uit de opbrengst der buitengewone belasting op de bezittingen. Eindelijk wordt bij dit ontwerp vastgesteld, dat tot dekking der uitgaven voor 1845 de benoodigde middelen boven en behalve de reeds aangewezene, zullen worden gevonden uit de opbrengst der buitengewone belasting op de bezittingen, uit de opbrengst van 1844 bij de wet zullen geregeld worden.

Uit eene bijgevoegde nota blijkt, dat de inkomsten voor 1844 geraamd waren op *f* 71,321,265.00, welke som vermindering is met de vroeger ontworpene belasting op de [illegible] *f* 5,250,000.00, waardoor de inkomsten teruggebragt zijn op *f* [illegible], waarin begrepen waren de [illegible] *f* 5,000,000.00.

De ontbrekende middelen zullen thans worden gevonden in 1) de belastingen op de bezittingen met *f* 5,000,000; 2) de verhooging der raming van de accijnzen op suiker, geslagt, zout en zeep met het collectief zegel, door verbetering dier wetten *f* 242,000; 3) de reeds bepaalde opcenten daarvoor *f* 97,160; 4) 2 nieuwe opcenten op het gedistilleerd *f* 69,600; 5) 12 nieuwe op de successieregten *f* 264,000; 6) de inkomsten van den hoogen raad van adel en het grootboek der nationale schuld *f* 27,000; waardoor het totaal der raming wordt gebragt op *f* 70,771,323.

Bij deze stukken zijn gevoegd: 1°. eene zeer breedvoerige memorie van toelichting, en 2°. een brief van Z. M. den Graaf *van Nassau* aan Z. M. den tegenwoordigen Koning.

Deze brief luidt aldus:

« De vorderingen, welke Mij alsnog ten laste van het Rijk der Nederlanden toekomen, en welker regeling thans zal moeten plaats hebben, bedragen de aanzienlijke som van *f* 4,259,241.94, sprutlende uit de volgende oorzaken:

1° Voorschot uit Mijne bijzondere fondsen, gedaan ten behoeve van het Kanaal van Gend naar Ter-Neuzen, groot *f* 2,596,277.08, [illegible] het bedrag van hetgeen door Mij deswege aan de Algemeene Maatschappij van Volksvlijt te Brussel heeft moeten worden betaald.

Alzoo de helft van dit kanaal op Belgisch grondgebied gelegen is, zoo is te gelooven, in billijkheid de helft van die som, alzoo *f* 1,298,138.54, van de Nederlandsche schatkist te kunnen worden.

2° Zijn de fondsen tot daarstelling van het Kanaal van Voorne bevonden in der tijd mede uit de Algemeene Maatschappij van Volksvlijt te Brussel voorgeschoten, en is dien ten gevolge door Mij aan die Maatschappij met de rente betaald geworden eene som van *f* 2,714,103.40, welke Ik dengelijk van het Rijk der Nederlanden te vorderen heb.

3°. Eindelijk heeft de schatkist te Mijnen laste eene vordering, groot *f* 141,821.21, ter zake van boven het beloop der zuivere opbrengsten, uitbetaalde renten van de negotiatie op het kanaal de Grift te Apeldoorn. Die renten en het kapitaal waren door Mij gegaranderd. Ik zal hen, hunder van 499 obligatien der 500, waaruit de negotiatie bestaat.

Al deze verschillende belangen wensch Ik geregeld te zien, en wel op zoodanige wijs, dat de schatkist daarvan geen bezwaar, zoo veel voordeel genieten, opdat Ik alzoo niet verloochene de beginselen, welke Mij steeds geleid en zoo dikwerf bewogen hebben, om aanzienlijke sommen ten behoeve van hetgeen het dierbaar Vaderland in Mijne oogen verderfde, in de waagschaal te stellen, ja zelfs, zoo noodig, op te offeren.

In verband hiermede wenschte Ik ook bij te dragen tot leniging, zoodanig mogelijk, van den moeijelijken toestand, waarin zich 's Rijks finantien bevinden, ten gevolge der mindere prijzen van de Oostindische voortbrengselen en van de vermindering der algemeene welvaart, welke het te hopen is, dat slechts tijdelijk wezen en ophouden zal met de oorzaken, welke die hebben aangebragt.

Ik draag kennis van de wijs, waarop Uwe Majesteit zich voorstelt in dien deel te voorzien, en ben, alzoo Ik dezelfde waarborgen voor de toekomst erkenne, naar aanleiding van dit een en ander, te rade geworden, Uwer Majesteit aan te bieden:

In de *eerste plaats* ten behoeve van den Staat af te zien van alle vordering, welke Ik, ter zake van voorschotten voor het Kanaal van Gent naar Ter-Neuzen bem hebbende.

In de *tweede plaats* genoegen te nemen, dat Mijne voordering op het Kanaal van Voorne, zoodra aan Mij zal zijn uitgekeerd het saldo, hetwelk het speciale fonds van dat Kanaal op ultimo December 1843 zal bedragen, ten bedoope hoogstens van *f* 250,000, bepaald worde op eene ronde som van *f* 2,000,000.

In de *derde plaats*, terug te geven al de obligatien, op het Kanaal de Grift gevestigd, welke in Mijn bezit zijn, waarvan Ik ontslagen worde van de ten behoeve dier negotiatie door Mij gestelde garantie, waarna Ik derwege te worden zal gebracht een bedrag van *f* 105,179.79, met welke som derekend worde eene som van *f* 50,000, te Mijnen laste aan het Rijk bewonde, door het Amortisatiesyndicaat beheerd, ten behoeve van het Kanaal van Charleroi.

In de *vierde plaats*, toe te stemmen, dat Ik voor de vorderingen, welke Mij alzoo verschuldigd blijven van *f* 2,000,000, en van *f* 250,000, respectivelijk geene andere of verder regt van aanspraak op den Staat zal hebben, dan voor zoo verre de zuivere inkomsten van de beide Kanalen (die van Voorne en van de Grift) zullen strekken, om Mij in de eerste plaats drie ten honderd aan jaarlijksche rente, en vervolgens zoo mogelijk nachtereen volgende aflossing te doen geworden.

Eindelijk, in de *vijfde plaats*, om aan 's Rijks schatkist in zoodanige termijnen, als welke nader geregeld zullen worden, doch waarvan de laatste op 1 [illegible] 1845 betaalbaar zal worden, *a pari* voor de schulden eene som van [illegible] van Mij [illegible] worden uitgegeven op een kruchtens [illegible] te dragen rente, bij eene vrijwillige leening af te sluiten [illegible] honderd daarna te stellen Grootboek van Nationale schuld.

Deze verschillende aanbiedingen worden echter door Mij niet gedaan, dan onder de navolgende voorwaarden:

In de *eerste plaats*, dat het thans bij Uwe Majesteit in beraadslaging zijnde ontwerp, tot het uitschrijven eener buitengewone belasting op de bezittingen, en in verband daarmede tot het openstellen eener vrijwillige leening *a pari*, tegen eene rente van drie ten honderd, — dat tot regeling van den achterstand, en dat tot aflossing van een gedeelte der schuld aan de Handelmaatschappij, — kracht van wet bekome;

En in de *tweede plaats*, dat Ik, die in eene buitengewone omstandigheid weder gaarne Mijn offer op het altaar van het Vaderland breng, door middel van deze opoffering ook vrijgesteld blijve van alle verdere bijdragen.

Nadat de wetten zijn vastgesteld, zullen tot de verwezenlijking van dit Mijn aanbod te maken bepalingen, in de noodige conventien kunnen opgenomen worden.

's Gravenhage, den 6 November 1843.

(Get.) *Willem Frederik*."

In de memorie van toelichting geeft de regering te kennen, dat zij het ter dezer gelegenheid doelmatig oordeelt een algemeen overzigt te geven van de bij haar bestaande beschouwingen en voornemens voor de duurzame regeling van 's Rijks finantien. Zij verklaart, dat de staat van 's Rijks geldmiddelen bekend is; daarom meent zij hierin niet aan de hoogte der behoefte van [illegible] en aan de aanleidende oorzaken der moeijelijkheden, waarin men zich bevindt. Zij meent, dat het, in de gegevene omstandigheden, nog gevaarlijker zou kunnen worden, die oplossing te bezwaarlijk, dan het vroeger was, gemakkelijk voor te stellen. Indien men wordt in de memorie gezegd, met vermijding dier beide uitersten,

den tegenwoordigen staat van 's Rijks geldmiddelen en de ons overgebleven hulpbronnen, zoals te mede zijn, nagaat, en tot dat onderzoek treedt met den ernstigen wil, om de financiële welgesteldheid des Vaderlands te verzekeren, bestaat er alle grond, om eene gehoopte nakoming van aangegane verbindtenissen aan te wijzen als de slotsom van een dusdanig onderzoek. De overtuiging, vestigt zich dan, dat, wanneer de krachten, welke de Natie daartoe met der daad bezit, worden te baat genomen, eene crisis kan worden voorgekomen, waarvan de heilooze gevolgen, door ieder gevreesd, maar vooral gevoeld zouden worden door hen, die zich zouden willen onttrekken aan de heilige verpligtingen, welke in de eerste plaats op hen rusten."

De Regering somt de behoeften op, waarin moet worden voorzien.

Al dadelijk komt in aanmerking de aanvulling der staatsmiddelen voor 1844, ten bedrage van ƒ 5,000,000. Op 1 Januari 1844 zal er, wanneer men het te kort over het loopende jaar op ƒ 7,000,000 stelt, een achterstand bestaan van ongeveer ƒ 21,500,000, waartegen in omloop zijn of gebragt kunnen worden ƒ 15,500,000 schatkistbiljetten. Dit tekort en dezen achterstand te doen verdwijnen op eene wijs, waardoor 's Lands credit behouden en gezorgd wordt, dat de toekomst vooruitzigten van herstel oplevert, ook dan, wanneer de Oostindische voortbrengselen de bij de beraadslagingen over de conversiewet aangenomen middelprijzen, niet mogten te boven gaan; ziedaar, gaat de memorie voort, het vraagstuk, 't welk men zich ter oplossing heeft voorgesteld.

De regering wijst verder op de groote bezuinigingen, die in de staatsuitgaven gebragt zijn en geeft te kennen dat daarmede steeds wordt voortgegaan; het stelsel van bezuiniging heeft echter zijne eigenaardige grenzen, en als zeker mag worden aangenomen, dat langs dien weg wel van hieraf nog eenige verbetering kan worden aangebragt, maar het herstel van het evenwigt niet kan bereikt worden.

Het dekken der tekorten door het aangaan van nieuwe staatsschulden, die slechts eene schijnbare verligting van de lasten der natie geven en ze op den duur slechts vermeerderen, vermeerdert de regering dat niet in aanmerking kan komen.

Intusschen meent zij bij deze gelegenheid niet onopgemerkt te mogen laten, dat terwijl men gedurende tien jaren in eenen oorlogstoestand verkeerd heeft die schatten verslonden heeft, thans voor het eerst eene aanzienlijke buitengewone belasting tot tegemoetkoming in de daardoor veroorzaakte lasten zal worden uitgeschreven.

De regering beschouwt dezen maatregel, of beter gezegd gebiedend door de omstandigheden gevorderd; zij moet op eens tot zoodanig bedrag geheven worden dat de zaken daarmede op een effen voet kunnen worden gebragt, zoodat de natie overtuigd zij dat de van haar gevergde offers slechts eenmaal zullen gevorderd worden. Het is der regering voorgekomen dat eene belasting op de bezittingen, schoon groote bezwaren opleverende, echter de voorkeur verdient; men is verzekerd daardoor meer de middelen te treffen welke de belasting kunnen dragen, de nijvere middenklasse wordt daardoor minder, de min gegoede in 't geheel niet gedrukt. Het bezwaar, dat eene dergelijke belasting degenen niet treffen zou, die, zonder bezitters te zijn, echter uit hunne inkomsten een gelijk belang hebben bij het behoud des vaderlands, kan worden weggenomen, door aan die inkomsten een verhaal te geven naar eene bij de wet te bepalen vermenigvuldiging.

Naar aanleiding van deze beschouwingen heeft de regering vermeend te moeten overgaan tot het heffen voor eens van eene aanzienlijke som, waarin ieder ingezeten zal dragen naar evenredigheid van zijne bezittingen, en had dan alzoo het denkbeeld van eene belasting op de inkomsten laten varen, waarvan vroeger sprake was toen er alleen gedacht werd aan de goedmaking der gedurende twee jaren te doene uitgaven.

Te gelijker tijd echter was het een gebiedende pligt, om ook andere hulpmiddelen niet uit het oog te verliezen, opdat er geen grooter last dan volstrekt onvermijdelijk was, aan de ingezetenen zou worden opgelegd.

Ten eerste heeft de Regering als zoodanig het oog gevestigd gehouden op de conversie van dat gedeelte der staatsschuld, hetwelk hooge renten draagt. Men mag redelijkerwijs hopen, dat, zoodra door de opbrengst eener buitengewone belasting, en door een doelmatig gebruik daarvan, het credit van den Staat gevestigd zal zijn, die conversie door de vrije toetreding der rentheffers zal kunnen worden tot stand gebragt, wanneer die rentheffers de overtuiging zullen hebben erlangd, dat de schatkist, ten gevolge van de tegeldemaking der Belgische renten, genoegzame kracht zal bekomen hebben, om niet van kunnen, wil alleen afhankelijk te zijn. Zoodanige conversie, met beleid ondernomen en voortgezet, kan, nadat het eerlijke Nederlandsche Volk zijne regtmatige aanspraak op het vertrouwen zijner schuldeischers duidelijk zal bewezen hebben, het vooruitzigt opleveren eener besparing van renten van tusschen de twee en twee en een half millioen guldens.

Het *tweede* hulpmiddel is dat van eene gedeeltelijke aflossing der schuldbrieven, welke de Nederlandsche Handelmaatschappij ten laste der Oostindische bezittingen is hebbende. Die aflossing stelt de schatkist in de gelegenheid, uit de opbrengst der Oostindische bezittingen jaarlijks te genieten, zonder eenige andere korting, dan die van de geringe som aan de Nederlandsche Handelmaatschappij bij voortduring verschuldigd, voor rente van het onafgeloste gedeelte van hare vordering.

Het te baat nemen van deze beide hulpmiddelen, in verband met de kracht, welke de opbrengst der belasting zal verschaffen, en van de regtstreeksche besparing, welke de daardoor mogelijk gewordene aflossing van schuld doet ontstaan, levert het gedelijk vooruitzigt op, dat de ƒ 5,000,000, welke voor de dienst van het jaar 1844 nog uit de opbrengst eener buitengewone belasting moeten worden aangevuld, in de volgende jaren niet verder behoeftig zullen zijn. Ter verwezenlijking van deze verwachtingen zal, na het aannemen der wet omtrent de buitengewone belasting, een ontwerp tot het daarstellen eener vrijwillige conversie van een gedeelte der Staatsschuld aan de Staten-Generaal worden aangeboden. Voor het oogenblik bestond daartoe geene gelegenheid, deels omdat men zich in de verpligting bevond, om de andere wetten, welke vóór het einde van het jaar moeten worden vastgesteld, voor te bereiden en daarna bij uitsluiting den korten tijd te besteden, welke voorhanden was, deels omdat de voorzigtigheid verbood, reeds op dit oogenblik de bijzonderheden te bepalen van eene wet, waarop de uitslag van de regeling van de geldmiddelen van den Staat en van vooruitzigten omtrent de opbrengst der buitengewone belasting, welke nog moet ingevoerd worden, zoo veel invloed zal moeten hebben.

De magtiging tot aflossing der schuld aan de Nederlandsche Handelmaatschappij echter kon nu reeds dadelijk bij de wet verleend en alzoo een hulpmiddel voorbereid worden, dat zoo veel zal moeten toebrengen tot verligting van de lasten, welke op de Natie gelegd moeten worden.

De Regering berekent, dat het onvermijdelijk noodig zal zijn de buitengewone belasting op de bezittingen vast te stellen op ten minste ƒ 35,000,000. Die behoefte zou grooter zijn, ware niet, dat het Doorluchtig Hoofd van het Huis van *Oranje*, de Vorst, die zoo vele jaren op den troon van Nederland zat, bekend geworden met den staat van 's Lands finantien, en met het voornemen der Regering, om daarin door middel van eenen afdoenden maatregel te voorzien, van Hoogstdeszelfs verlangen had doen blijken, om op eene krachtdadige en doeltreffende wijs uit zijne bijzondere middelen bij te dragen tot stijving van 's Lands schatkist. Koning *Willem Frederik*, Graaf *van Nassau* heeft aangeboden, om, bijaldien de thans door de Regering beraamde maatregelen van herstel, krachtens wet bekomen, aan het Rijk legen drie ten honderd voor te schieten eene kapitale som van tien millioen guldens. Dit vaderlandslievend aanbod, waarvan aan de Staten-Generaal kan blijken uit den bij de memorie gevoegden brief is, onder de daarbij uitgedrukte voorwaarden, door den Koning, wiens persoonlijke toegenegenheden reeds vroeger geopenbaard zijn geworden, aangenomen in het vertrouwen, dat de dankbare Nederlandsche Natie, noch de hoogvoorheid van het offer, noch de heilzame bedoeling, waarmede het eelve is aangeboden, zal miskennen. De wettelijke aanvaarding daarvan zal moeten opgenomen worden in de wet, waarbij de buitengewone belasting wordt vastgesteld, terwijl omtrent de ter gelijker tijd door denzelfden Vorst aangeboden opoffering eener vordering van ruim vier millioen guldens ten laste van den Staat, de bijzonderheden aan de Staten-Generaal bekend gemaakt zullen worden ter gelegenheid der voordragt eener andere, daartoe betrekkelijke wet.

De Regering houdt het er voor: 1°. dat de gevraagde som voldoende is, en 2°. dat de uit de meergemelde bezittingen en de tot kapitaal gebragte inkomsten op eene waarde van tusschen de 2000 en 2100 millioen guldens. Dien ten gevolge zal eene belasting op de bezittingen van *een* en *een half ten honderd* voldoende zijn, om de gevorderde som te verkrijgen. Binnen weinige dagen zal het daartoe strekkende wetsontwerp aan de beraadslaging der Staten-Generaal worden onderworpen. Daarbij heeft men in acht genomen; *ten eerste*, dat er door middel der openstelling van eene vrijwillige leening tegen 3 ten honderd, eene regting behoefde aangewend te worden, om het heffen der belasting zoo mogelijk te voorkomen.

— Bij besluit van den 30sten dezer, n°. 68, heeft Z. M. den staatsraad *H. van Rossen*, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, bevorderd tot commandeur der zelfde orde.

— Bij Zijner Majesteits besluit van den 9den December 1843, n°. 90, is benoemd tot substituut-officier bij de arrondissements-regtbank te Winschoten mr. *P.J. Hofstede*.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 9den December 1843, n°. 98, zijn benoemd:

tot plaatsvervangend kantonregter te Elburg *J. Kruidop*;

tot griffier bij het kantongeregt te Elst mr. *H.W.J.C.K.T.S. baron Hácfort tot ter Horst*;

tot griffier bij het kantongeregt te Tiel *B. Taats*;

tot plaatsvervangend kantonregter te Gorinchem mr. *E.C. Vermeulen*;

tot kantonregter te Hulst mr. *G.W.T. Vogelvanger*;

tot griffier bij het kantongeregt te IJsselstein jhr. mr. *D. Elias van Lockhorst van Wijck*.

BOEKBESCHOUWING.

LES FIANCÉS, par MANZONI, 2 volumes.

De achtervolgens uitgegeven serien van den *Trésor historique et littéraire*, die wegens derzelver goedkoopheid zich zoo bijzonder aanbevelen, bevatten doorgaans geschiedkundige geschriften van bekende; meestal als oppartijdig geroemde schrijvers; doch op die reeks van geschiedverhalen wordt nu en dan eene uitzondering aangetroffen, door de uitgave van geschiedkundige romans, en boven dezelve eener vrije voordragt van plaats gehad hebbende gebeurtenissen, gestoken in een romantisch kleed, ten einde de denkwijze en zeden van den tijd dien men voorstelt des te levendiger en hoorender te maken. Daaronder verdienen, evenals de *Julia Severa*, van SISMONDE DE SISMONDI; *de Cinqmars* van DE VIGNY en *de Chouans* van DE BALZAC, vooral eene bijzondere vermelding *les Fiancés*, van MANZONI. Dit oorspronkelijk in het Italiaansch geschreven werk is op eene gelukkige wijze vertaald, en heeft, zoo het voorkomt bij die vertolking in levendigheid van kleur en gelukkige wendingen van stijl niets verloren.

Na een door den vertaler gegeven overzigt van den schrijver en zijn werk vinden wij MANZONI vergeleken met den romantischen SCOTT, en aangeduid het verschil van de geniaalsche voordragt bij gelijksoortige strekking en doel, die beide schrijvers bezoegden aan hunnen letterarbeid te geven. Wij houden het er voor, dat dit werk van MANZONI, waarvan reeds een *dertiende druk* der vertaling het licht ziet, zoo ongerept door eene achterdochtige censuur is verboden, nadat de eerste uitgave daarvan was toegestaan; ten ware men bekommerd mogt zijn, dat de lezen van het huidig bestuur, de onbeduidende volksverlichting van dezen dagen, de strafeloosheid van sommige braveerders der maatschappelijke wetten, de begeving van anderen en eenigtijds aan godsdienstigen en de wegzending van edele zielen, een spiegel gevonden hadden in de voorstelling der gebeurtenissen die in en rond Milaan ten jare 1628 hebben plaats gegrepen. Het is ons ongemerkt niet, om hier een beknopt verhaal van het werk zelf te geven; men lezе, en oordeele of de daarin voorkomende geestelijke herder DON ABBONDIO niet naar het leven geteekend is; en zoo ook een DON RODRIGO, als een zich van banden vrij achtende edelman, niet gebeeld al in den geest van *dien* tijden, de burgers waant te zijnen behoeve geschapen, wier regten bij straffeloos horen mag, en die zich niet schaamt bandieten in dienst te houden. Als men den daartegenoverstelt die eenvoudige reine zeden van eene maagdelijke dorpsbewoneresse, en de levendige aard van eenen landman als RENZO; als men de beschrijving van die akelige oproeren te Milaan, ter zake van het gebrek aan brood, leest, waarvan die vurige jongeling een zoo onbedacht en toch eenigszins schijnbaar dadelijk deel neemt, wie zal niet de gebeurtenis naslaan, om zich te overtuigen, of hoewel de tafereelen daadzaken zijn voorgesteld? Maar eenige schetsen als die van DON RODRIGO, de levendige voorstelling der weldadige handelingen van den kardinaal FEDERIGO BORROMEO, en diens onvermoeide werkzaamheid tot tehuiging eener schrikkelijke pest te Milaan, voorts de tafereelen uit het leven van den doorluchtigen ROSEBLITE, die zich daarna bekeert; — hoe heerlijk steken zij af bij die afgrijselijke bedrijven eener vorstelijke kloosterzuster, die door haren vader niet staatkundige, tot die afzondering werd gedoemd; bij die schelmstukken die tijdens het woeden der pest zich vertoonden; bij die [illegible] en niet overdrevene afkeuring van het willen [illegible] van een [illegible] te Milaan, van de verwaasheid om aan [illegible] toe te willen schrijven, en de [illegible] even als tijdens den hongersnood [illegible] maatregelen, de talrijke bevolking eener groote [illegible] de gruwelen van den doortogt van een vreemd leger [illegible] over het Milanesche grondgebied te zwijgen. Verplaatste de schrijver der *Julia Severa* ons met hart en gedachten in den laatsten tijd der vijfde eeuw; liet DE VIGNY in zijnen *Cinqmars* ons het onbepaald gezag van eenen RICHELIEU diep gevoelen; doorkruisten wij met DE BALZAC het door godsdienstijver omkondigd land der Vendée, waar staatkundige roervinken van de spanning des volks ten eigen voordeele gebruik maakten; — hier, in het zuidelijke deel van Europa verplaatst, is de draad der gebeurtenissen, de gloed der hartstogten, het karakter en eigenaardige der Italianen uit de zeventiende eeuw zoo meesterlijk uitgedacht, dat men zich ongaarne uit dien tijd verplaatst in het werkelijke leven, en zeker zal men niet dan hoogst voldaan de deuren sluiten, die men aan het lezen van dit goed en nuttig en tevens onderhoudend geschrevene boek besteed heeft.

Te AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (12 *December*) werden omgezet: Ned. 2½ pCt. 58⅝ 5/8 en zesten; dito 5 pCt. 99 tegen zesten; Syndic. 5½ pCt. 93¾; id. 3 pCt. 34⅞; Hamburg 133½; drie achtste; O. Tuchs 5 pCt. 98¾; Arends 95 3/8; dito Coupon 19 drie achtste; 21 dito 3 pCt. 29⅞; drie achtste; ¼; Portug. 1e Ln 2½ pCt. 44 een zesten 44; [illegible] Stieg. 89⅝; Amerik. Bankact. 6½; Enk. M. Gr. 9½; Obligat. 3 drie achtsten.

*** GAZOUWEN.

Zutphen, den 2e klasse,

's GRAVENHAGE,
13 December 1843.

W. H. ARNOLDUS BRAUNS.

AANBESTEDING.

De Commissie ter uitdeeling van SOEP, BROOD en TURF, door het Departement *Breda* der Maatschappij: "*Tot nut van 't Algemeen*," daargesteld, noodigt bij deze degenen uit, die gedurende dezen Winter aan haar VLEESCH en BROOD mogten willen leveren, voor *Woensdag den 20. dezer, des middags ten twaalf uren*, bij besloten Billetten op te geven den prijs, waarvoor zij die levering per Nederlandsch pond, goed RUNDVLEESCH, en per Nederlandsch pond goed ROGGENBROOD willen aannemen; en deze Billetten, welke tevens moeten inhouden opgave van twee gegoede Borgen, ten huize van M^r. J. J. LOKE, in de Katerstraat, te bezorgen.

BREDA, 13. *December* 1843.

AANBESTEDING.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD *BREDA*, zullen op *Donderdag den 28. December* 1843, des middags te *twaalf ure*, ten Stadhuize aldaar, aan den minstdoende, volgens in te leveren gezegelde Billetten van Inschrijving, in het openbaar

AANBESTEDEN:

1°. Het ONDERHOUD van Stads Gebouwen, Kazernen, Stallen, Bruggen, Havenmuren, Beschoeijingen, Watertrappen, Waterleidingen, Straten, Markten, Pleinen en verdere aangelegenheden, gedurende den jare 1844, volgens *Tarief*, onder presentatie van percentsgewijze korting.

2°. Met overleg van Heeren Burgemeester en Assessoren van *Ginneken* en *Bavel*: — Het ONDERHOUD van den gemeenschappelijken STEENWEG, loopende door het Dorp *Ginneken*, tot aan de Herberg *de Roskam*, onder *Bavel*, met dezelfs Zijwegen, gedurende *drie achtereenvolgende Jaren*, ingaande met primo April 1844, en eindigende op dezelfden dag, na verstrijk van den driejarigen termijn.

De Kondition van Aanbesteding liggen dagelijks, uitgenomen op Zon- en Feestdagen, en de gewone uren ter lezing op Stads-Secretarij, en nader onderrigt is te bekomen bij den Stads-Architect A. J. F. CUYPERS.

BREDA, den 11. December 1843.

Ter Ordonnantie van Burgemeesters en Wethouders voornoemd,
De Secretaris der Stad,
H. W. SCHAUKES.

DOMEINGOEDEREN

VAN

Z. K. H. PRINS FREDERIK DER *NEDERLANDEN*.

De RENTMEESTER der Domeinen van Z. K. H. Prins FREDERIK der *Nederlanden*, te *Oosterhout*, zal, als daartoe behoorlijk gemagtigd, ten overstaan van den Notaris ADR. BROUWERS, residerende te *Oosterhout*, op *Donderdag den 21. December* 1843, des voormiddags te tien uren, ten Huize van den Heer G. D. SANGSTER, in het Logement *de Pellikaan*, te *Oosterhout*, in het openbaar VERKOOPEN:

1. 16 Kavels zes- en zevenjarig SCHAARHOUT, in verschillende Percheen, [illegible] den WIL- [illegible] der *Oosterhout*.

En voorts [illegible] dage VERPACHTEN:

De VISSCHERIJ in den Polder *het Broek* c. a., onder *Oosterhout*, voor den tijd van zeven jaren, ingaande den 1sten Januarij 1844.

De Kondition, zoo van de Verkooping als de Verpachting, kunnen van heden af, dagelijks, ten Kantore van opgenoemden Rentmeester, binnen *Oosterhout*, als ten Kantore van bovengemelden Notaris, gelezen worden; terwijl nadere informatien te bekomen zijn bij den Plantaadjemeester aldaar.

Oosterhout, den 8. December 1843.

De Rentmeester voornoemd,
W. F. E. VAN [illegible]

AVIS. — La PATE pectorale balsamique DE REGNAULD AINÉ, pharmacien à Paris, rue Caumartin, 45, ayant été CONTREFAITE dans divers pays, L. FRÈRE, élève et successeur de Regnauld aîné, déclare que suivant acte [illegible] tique il est le seul propriétaire de la véritable recette de ce pectoral.

Pour éviter toute méprise, les consommateurs sont prévenus que cette pâte ne se trouve que en boîtes scellées du cachet ci-contre.

Dépôt dans toutes les [illegible]

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.